

نظرات مدرسین بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در مورد ارزشیابی بالینی با ساختار عینی

عصمت نوحی*، مریم متصدی، علی اکبر حق دوست

چکیده

مقدمه: آزمون OSCE روش مناسبی برای ارزشیابی صلاحیت بالینی دانشجویان می باشد. پژوهش حاضر با هدف تعیین نظرات مدرسان بالینی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در زمینه ارزشیابی بالینی به روش OSCE صورت گرفته است.

روش ها: در این پژوهش توصیفی، کل اساتید بالینی پزشکی، دندانپزشکی، پرستاری و مامایی و بهداشت دانشگاه علوم پزشکی کرمان جامعه مورد مطالعه بودند (۲۶۶ نفر). میزان پاسخ دهی ۷۴/۴ درصد بود. اطلاعات از طریق پرسشنامه پژوهشگر ساخته در ۵ حیطه فرهنگی، امکانات، دانش فنی، زمان و ویژگی های آزمون جمع آوری شد. داده ها با استفاده از شاخص های پراکندگی و مرکزی بیان گردید و با آزمون های آماری ANOVA، t و ضریب همبستگی اسپیرمن و پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: از ۱۹۸ نفر شرکت کننده در پژوهش، بیش از نیمی از آنها مذکر (۵۵/۱ درصد) با میانگین سنی $41/8 \pm 4/07$ بودند. بیشترین رتبه علمی را استادیاری، رشته تحصیلی را پزشکی و میزان تحصیلات (PhD، متخصص و فوق تخصص) تشکیل دادند. بیشترین موافقت مربوط به حیطه امکانات اجرایی ($14/9 \pm 2/526$) و کمترین موافقت مربوط به حیطه دانش فنی اجرایی ($8/91 \pm 2/77$) بود. بین نظرات مدرسان بر اساس متغیرهای میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، رتبه علمی، سابقه آموزش و خدمت بالینی اختلاف آماری معنی داری وجود داشت.

نتیجه گیری: با توجه به یافته های پژوهش، اگرچه موانع و مشکلاتی برای اجرای آزمون OSCE بویژه از نظر امکانات و وقت گیر بودن این روش وجود دارد، اما به علت مزایا و ویژگی های خاص این روش در ارزیابی مهارت های بالینی، این مشکلات و نقاط ضعف قابل چشم پوشی بوده و توسعه این روش و بکارگیری آن از طریق ایجاد بستر مناسب و رفع موانع اجرایی در همه گروه های آموزشی قابل توصیه است.

واژه های کلیدی: موانع، ارزشیابی بالینی، آزمون بالینی با ساختار عینی، نظرات، مدرسان بالینی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۷؛ ۸(۱): ۱۱۳ تا ۱۲۰

مقدمه

ارزشیابی شایستگی بالینی دانشجویان و کارآیی آنها

یکی از مشکل ترین وظایف اعضای هیأت علمی و آموزش-دهندگان برنامه های بهداشتی است (۱). سال هاست که متخصصان در جستجوی روش های معتبری بوده اند که بطور مؤثر کارآیی بالینی دانشجویان را ارزیابی کنند. راهنمای AMEE روش ها و ابزارهای مکمل و متنوع ارزیابی بالینی و عملی متناسب با اهداف آموزشی را توصیه کرده است که شامل بررسی بیمار، معاینه فیزیکی، معاینه تشخیصی، ارزیابی بالینی با ساختار عینی OSCE (Objective Structured Clinical Examination)، ارزیابی عملی با ساختار عینی OSPE (Objective

* آدرس مکاتبه: عصمت نوحی (مریی) گروه پرستاری داخلی-جراحی دانشکده پرستاری و مامایی رازی کرمان، ابتدای هفت باغ پردیزه، کرمان.

noohi@kmu.ac.ir

مریم متصدی، کارشناس ارشد آموزش پرستاری و مدیر پرستاری بیمارستان کهنوج؛

دکتر علی اکبر حق دوست، استادیار گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان (ahaghdooost@kmu.ac.ir).

این طرح با شماره ۸۵/۰۳ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان تصویب شده و هزینه آن از طرف این معاونت پرداخت شده است.

این مقاله در تاریخ ۸۵/۱۱/۱۲ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۱۰/۱۹ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۲/۲۰ پذیرش گردیده است.